

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 30.11.2011
SEC(2011) 1385 konč.

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument k

predlogu

Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze

ter

predlogu

Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa

{COM(2011) 779 konč.}

{SEC(2011) 1384 konč.}

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument k

predlogu

Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze

ter

predlogu

Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa

1. UVOD

Revizija mora poleg nadzora in upravljanja podjetij najpomembneje prispevati k finančni stabilnosti, saj zagotavlja verodostojnost računovodskih izkazov družbe. Stabilna revizija je ključna za obnovev splošnega zaupanja in zaupanja v trg.

Komisija je s predstavitvijo zelene knjige oktobra 2010 prevzela vodilno vlogo pri preverjanju revizijskega trga, pri čemer je posvetovanje sprožilo 700 odzivov široke skupine zainteresiranih strani.

V svojem poročilu o zeleni knjigi z dne 14. septembra 2011 je Evropski parlament podprl celostni pristop Komisije in njene glavne predloge o preoblikovanju revizijskega trga.

Tudi Združene države razmišljajo o pomembnih spremembah, zlasti na področju neodvisnosti revizorjev. Resno se razmišlja tudi o obvezni menjavi revizijskih podjetij, ki bi omogočila proučitev resnih pomanjkljivosti.

2. OPREDELITEV PROBLEMA

Revizija računovodskih izkazov podjetij je storitev, ki se izvaja v skladu z javnim interesom. Revizija prispeva k verodostojnosti in zanesljivosti računovodskih izkazov. Ta storitev je na eni strani posledica obveznega pooblastila izbrane skupine usposobljenih strokovnjakov, na drugi strani pa posledica obveznosti vseh podjetij. Čeprav niso identični, so nekateri elementi revizijskega trga za velika podjetja podobni elementom na trgu bonitetnih agencij. Medtem ko na revizijskem trgu prevladujejo štiri največja revizijska podjetja (PWC, KPMG, Ernst and Young in Deloitte), so na trgu bonitetnih agencij vodilne tri velike bonitetne agencije (S&P, Moody's in Fitch). Poleg tega je za oba trga značilno nasprotje interesov, saj je prejemnik mnenja hkrati tudi stranka. S stališča družb, ki kotirajo na borzi, je izdajatelj vrednostnih papirjev, katerega računi in kreditna sposobnost se revidirajo in bonitetno ocenijo, hkrati tudi

stran, ki plača revizorja in bonitetno agencijo. Poslovanje revizorjev in bonitetnih agencij izhaja iz pravne zahteve: revizija računovodskih izkazov družb je obvezna in številne pravne določbe zahtevajo bonitetno ocenjevanje.

Pomembno je priznati potrebo po ustreznem prilagajanju. Ob upoštevanju večjih družbenih posledic velikih družb, ki kotirajo na borzi, in finančnih institucij je treba na področju revizije računovodskih izkazov oblikovati zahtevnejši in strožji okvir. Zato se močneje izražajo nekateri dvomi v zvezi s subjekti, ki vplivajo na veliko število zainteresiranih strani, npr. družbe, ki kotirajo na borzi, in tisti subjekti, ki izvajajo določene dejavnosti, zlasti v sektorju finančnih storitev (v pravih so navedeni kot subjekti javnega interesa), pri čemer so ti dvomi naslednji:

- **razlika med pričakovanji** zainteresiranih strani v zvezi z revizijo in dejanskim delom revizorjev. Številne zainteresirane strani so spraševale, kako so lahko banke le nekaj mesecev po predložitvi ugodnih revizijskih poročil propadle. Poleg tega je komunikacija med revizorji in nadzorniki v zvezi z vidnimi pomanjkljivostmi na področju finančne stabilnosti revidiranih subjektov, zlasti v finančnem sektorju, izrazito pomanjkljiva;
- **neodvisnosti** ni mogoče zagotoviti niti dokazati v okolju, v katerem je revizija dejansko postala ena od številnih komercialnih storitev, ki jih revizorji zagotavljajo svojim strankam. Zaradi neizvajanja običajnih razpisov za revizijske storitve in redne menjave revizijskih podjetij revizija nima več ključne značilnosti, namreč strokovne skrbnosti. Trenutno so številna revidirana podjetja dejansko razvila lagodne odnose s svojim revizorjem; to je zavrnitev samega bistva neodvisnosti;
- **koncentracija na trgu in pomanjkanje izbire:** zaradi velike polarizacije trga se zelo redko zgodi, da revizije subjekta javnega interesa ne opravlja eno od štirih največjih revizijskih podjetij. V večini držav članic štiri največja revizijska podjetja revidirajo več kot 85 % družb, ki kotirajo na borzi (FTSE 350). Dejavnik „lagodnosti“ revidiranih podjetij z njihovimi revizorji je skupaj s tržnim zaznavanjem okrepil prevlado štirih največjih revizijskih podjetij. Tudi v redkih primerih izvajanja razpisov za revizijo obstaja določena zadržanost pri izbiri revizijskega podjetja, ki ni eno od zadevnih štirih podjetij.

Zgoraj opredeljena problematika kaže na to, da vlagatelji in druge zainteresirane strani ne morejo iskreno zaupati v popolno neodvisnost ter posledično kakovost revizijskega mnenja. V pregledih revizorjev, ki jih izvajajo nacionalni revizijski nadzorni organi v državah članicah (in tudi v Združenih državah), se preveč pogosto ugotavlja pomanjkanje neodvisnosti revizije.

Čeprav se pri oblikovanju mnenja o finančni stabilnosti podjetja nobena zainteresirana stran ne bi smela zanašati izključno na revizijsko poročilo, pa je vseeno pomembno zaupanje zainteresirane strani v utemeljenost računovodskih izkazov, ki so prejeli ugodno revizijsko poročilo. Zlasti zainteresirane strani morajo biti zmožne zanesti se na sposobnost revidiranega subjekta, da nadaljuje z rednim poslovanjem, in sicer da lahko ta v bližnji prihodnosti izpolnjuje svoje obveznosti do dolžnikov.

V zvezi z revizijskim trgom se pojavljajo tudi drugi dvomi, ki niso omejeni le na subjekte javnega interesa, ampak zadevajo vse subjekte, za katere se zahteva revizija. Ti dvomi so značilni za Unijo in jih je treba obravnavati, da se izboljša učinkovitost notranjega trga:

- trenutno morajo imeti revizorji „dovoljenje“ v vsaki državi članici, v kateri želijo opravljati obvezne revizije. Fizične osebe morajo v vsaki državi članici, v kateri želijo opravljati revizije, opraviti preizkus poklicne usposobljenosti, kar pomeni birokracijo in stroške;
- standardi opravljanja revizije in nadzor revizije v Uniji niso usklajeni, pri čemer je nadzor revizije nesporno ločen od revizijske stroke v vseh državah članicah; neodvisnost nadzora je omejena zaradi prisotnosti revizorjev pri pregledih revizijskih podjetij. Poleg tega je zaradi velikih razlik v sredstvih, ki so na voljo na nacionalni ravni, nadzor na evropski ravni **neusklajen**, sodelovanje pa šibko. Veljavni standardi revizije niso prilagojeni velikosti subjektov, zlasti srednje velikim podjetjem;
- **lastništvo revizijskih podjetij** je trenutno omejeno, s čimer se preprečuje, da bi bila podjetja v lasti subjektov, ki niso revizorji, in omejuje rast srednje velikih revizijskih podjetij.

3. SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

Sedanja pravila EU državam članicam omogočajo pomembno diskrecijsko pravico tudi po sprejetju direktive o obveznih revizijah leta 2006. Zaradi tega so znotraj Unije nastale pomembne razlike.

Pomembna možnost diskrecijske pravice držav članic na področju kvalifikacij za zakonite revizorje in heterogenost nadzorne ureditve v državah članicah zahtevata usklajeno ukrepanje na ravni Unije.

Poleg tega sedanji zakonodajni okvir ne obravnava tveganj, ki izhajajo iz sedanje razporeditve na trgu, in potrebe po več podjetjih na zgornjem koncu trga.

Obvezna revizija se zahteva v okviru prava EU, vse spremembe za obravnavo ključnih vprašanj pa bo treba izvesti s pravnimi instrumenti Unije.

4. CILJI IN MOŽNOSTI POLITIKE

S pobudami na področju revizije bi se dopolnil napredek na drugih področjih finančne ureditve, kot so: upravljanje podjetij, revidiranje in bonitetno ocenjevanje.

Splošni cilj sprememb revizije: z okrepitevijo tržne vloge revizijske stroke prispevati k učinkovitemu delovanju finančnih in nefinančnih trgov, da se ustreznim gospodarskim subjektom in trgu zagotovijo zanesljive, pregledne in pomembne informacije o verodostojnosti računovodskih izkazov družb po sprejemljivi ceni.

Namen sklopa možnosti politike na področju vsebinskih zahtev, predstavljenih v tem oddelku, je obravnavanje zgolj analiziranih problemov. Prednostne možnosti so označene v **krepkem tisku**.

Specifični cilj št. 1: pojasnitev in opredelitev vloge zakonitih revizorjev na splošno ter v zvezi s subjekti javnega interesa.

1.1 Možnosti za boljše ozaveščanje poslovnih pripravljavcev/trga o splošnem obsegu revizije.	
0.	Osnovni scenarij.
1.	Pojasnitev in opredelitev obsega obvezne revizije v okviru predpisov EU (brez širitve tega obsega).
2.	Ponovna določitev obsega obvezne revizije, da se zapolni razlika med pričakovanji: revizorji izvajajo strog pregled predpostavljenega „rednega poslovanja“ subjekta.
1.2 Možnosti za izboljšanje informacij, ki jih revizor sporoči uporabnikom in revidiranim subjektom (subjektom javnega interesa).	
0.	Osnovni scenarij.
1.	Izboljšanje in razširitev revizijskega poročila, da se zagotovi več informacij javnosti.
2.	Podrobnejše poročilo za revidirani subjekt (posredovan revizijski komisiji in upravi).
3.	Izboljšanje komunikacije med revizorjem in revizijsko komisijo.
4.	Kombinacija možnosti 1 do 3.
1.3 Možnosti za izboljšanje komunikacijskih poti med revizorji in nadzorniki subjektov javnega interesa.	
0.	Osnovni scenarij: obveznost poročanja o kršitvah pravil v določenih primerih.
1.	Priporočen redni dialog med revizorji in nadzorniki subjektov javnega interesa.
2.	Zahtevanje rednega dialoga med revizorji in nadzorniki subjektov javnega interesa.

Specifični cilj št. 2: okrepitev neodvisnosti in strokovne skrbnosti zakonitih revizorjev ter revizijskih podjetij pri opravljanju obvezne revizije za subjekte javnega interesa.

2.1 Možnosti za zmanjšanje in omilitev tveganja za nasprotje interesov zaradi opravljanja nerevizijskih storitev za subjekte javnega interesa.	
0.	Osnovni scenarij: splošna merila na področju neodvisnosti.
1.	Prepoved opravljanja nekaterih nerevizijskih storitev za revidirane subjekte.
2.	Prepoved opravljanja vseh nerevizijskih storitev za revidirane subjekte.
3.	Čista revizijska podjetja: opravljajo lahko le obvezne revizije in niso povezana s podjetji, ki opravljajo nerevizijske storitve.
2.2 Možnosti za zmanjšanje in omilitev mogočega tveganja za nasprotje interesov zaradi obstoječega sistema „revidirani subjekt izbere in plača revizorja“.	
0.	Osnovni scenarij: „minimalno“ posredovanje revizijske komisije pri imenovanju revizorjev.
1.	Strožja pravila za postopek imenovanja revizorjev in večja vloga okrepljene revizijske komisije (vsaj dva člana revizijske komisije morata biti neodvisna in vsaj en član revizijske komisije mora biti seznanjen s področjem revizije).
2.	Imenovanje revizorja s strani tretje stranke (tj. zakonodajalca).
2.3 Možnosti za zmanjšanje in omilitev tveganja za mogoče nasprotje interesov zaradi	

„nevarnosti domačnosti“.	
0.	Osnovni scenarij: menjava izključno ključnih revizijskih partnerjev.
1.	Obvezna menjava revizijskega podjetja po določenem obdobju sodelovanja.
2.	Okrepitev vloge revizijske komisije pri nadzoru dela revizorjev.
3.	Določitev dodatnih zahtev na področju notranje organizacije in upravljanja revizijskih podjetij.
4.	Kombinacija možnosti 1 do 3.

Specifični cilj št. 3: izboljšanje razmer na trgih za revizijo subjektov javnega interesa, da se zagotovi večja kakovost revizije.

3.1 Možnosti za omogočanje menjave revizijskega podjetja.	
0.	Osnovni scenarij: brez zahteve po javnem razpisu ali sodelovanju z novim revizorjem.
1.	Redno izvajanje javnih razpisov. Revidirani subjekti k postopku oddaje ponudb povabijo najmanjše mogoče število podjetij, pri čemer k sodelovanju povabijo tudi podjetje, ki ni eno od štirih največjih revizijskih podjetij.
2.	Obvezna menjava revizijskega podjetja po določenem obdobju sodelovanja.
3.	Kombinacija možnosti 1 in 2.
3.2 Možnosti za spodbujanje objektivne izbire ponudnika revizije.	
0.	Osnovni scenarij: ugled štirih največjih revizijskih podjetij bo tudi v prihodnosti vplival na razmislek o drugih možnostih in njihovo izbiro.
1.	Prepoved pogodbenih klavzul med revidiranim subjektom in tretjo stranko (npr. banko), ki omejujejo izbiro revizijskega podjetja.
2.	Povečanje preglednosti kakovosti revizij (objava poročil o pregledih) in revizijskih podjetij (npr. razkritje podatkov o računovodskih izkazih podjetij).
3.	Vzpostavitev certificiranja kakovosti revizije na ravni EU za revizorje ali podjetja, ki izpolnjujejo določene zahteve glede kakovosti, s katerimi potrjujejo izvajanje visokokakovostnih obveznih revizij subjektov javnega interesa.
4.	Kombinacija možnosti 1 do 3.
3.3 Možnosti za povečanje izbire ponudnikov revizije subjektov javnega interesa.	
0.	Osnovni scenarij: veliki subjekti javnega interesa so pri izbiri revizijskih podjetij še naprej omejeni.
1.1	Čista revizijska podjetja: revizije subjektov javnega interesa opravljajo podjetja, ki zagotavljajo izključno revizijske storitve.
1.2	Skupne revizije: obveznost velikih subjektov javnega interesa, da imajo več kot eno revizijsko podjetje, pri čemer vsaj eno od njih ni med največjimi revizijskimi podjetji. Obe revizijski podjetji sta skupaj odgovorni za revizijo.
1.3.	Obvezne skupne revizije, ki se uporabljajo samo za velike subjekte javnega interesa v finančnem sektorju
1.4.	Obvezne skupne revizije za vse velike subjekte javnega interesa, ki jih opravijo čista revizijska podjetja
1.5.	Obvezne skupne revizije, ki se uporabljajo za velike subjekte javnega interesa v

	finančnem sektorju in ki jih opravijo čista revizijska podjetja
1.6.	Neobvezna skupna revizija za vse subjekte javnega interesa: ustvari pobude za ponudnike revizije in revidirane subjekte, naj se prostovoljno odločajo za skupne revizije
1.7.	Neobvezna skupna revizija za vse subjekte javnega interesa, ki jih opravijo čista revizijska podjetja
2.	Odpravljanje omejitve glede lastništva za revizijska podjetja, pri čemer omejitve odpravi subjekt, ki ni revizor, hkrati pa se vzdržujejo zaščitni ukrepi za neodvisnost.
3.	Vzpostavitev praga za tržne deleže (20 %): na podlagi obvezne revizije velikih družb, ki kotirajo na borzi.
4.	Kombinacija možnosti 1 in 2.

Specifični cilj št. 4: preprečevanje nepotrebnih dodatnih stroškov za skladnost za revidirana MSP in ponudnike revizije, zlasti v čezmejnem smislu.

4.1 Možnosti za spodbujanje čezmejnega priznavanja usposobljenosti revizorja.	
0.	Osnovni scenarij: revizorje in revizijska podjetja mora odobriti vsaka država članica, v kateri želijo opravljati obvezne revizije.
1.	Vzajemno priznavanje revizijskih podjetij, odobrenih v državi članici, s strani vseh držav članic. Ključni revizijski partner, ki opravlja revizijo, mora biti v zadevni državi članici odobren kot revizor.
2.	Vzajemno priznavanje zakonitih revizorjev, odobrenih v državi članici (za čezmejno opravljanje storitev).
3.	Shema prilagoditvenega obdobja z večjo konvergenco ter večjo preglednostjo in predvidljivostjo preizkusa poklicne usposobljenosti (v primeru sodelovanja).
4.	Kombinacija možnosti 1 do 3.
4.2 Možnosti za racionalizacijo revizijskih standardov v praksi ter neodvisnost in notranje kontroliranje revizijskih podjetij v celotni EU.	
0.	Osnovni scenarij: revizijski standardi se lahko v posameznih državah članicah razlikujejo.
1.	Uvedba Mednarodnih standardov revidiranja (MSR) v celotni EU. Pri tem so sprejemljivi nacionalni dodatki, kjer je to potrebno.
2.	Uvedba MSR, ki omogoča odstopanja držav članic.
4.3 Možnosti za zagotovitev prilagoditve obvezne revizije potrebam MSP.	
0.	Osnovni scenarij: revizijski standardi veljajo ne glede na velikost revidiranega subjekta.
1.	Države članice morajo zagotoviti možnost sorazmerne in poenostavljene revizije za MSP.
2.	Uvedba omejenih pregledov za MSP, ki nadomestijo obvezno revizijo.

Specifični cilj št. 5: izboljšanje učinkovitosti, neodvisnosti in skladnosti ureditve ter nadzora revizorjev subjektov javnega interesa na ravni EU.

5.1. Možnosti za zagotovitev neodvisnosti in učinkovitosti nadzora nacionalnih zakonitih revizorjev ter revizijskih podjetij.	
0.	Osnovni scenarij: revizijska stroka je prek strokovnih organov tesno povezana z nalogami revizijskih nadzornih organov.
1.	Vzpostavitev neodvisnega nadzornega organa EU za nadzor revizijskih podjetij, ki opravljajo revizijo subjektov javnega interesa s čezmejnimi vplivom na zainteresirane strani.
2.	Okrepitev nacionalnih revizijskih nadzornih organov. Zahteve v zvezi s pristojnostmi, pooblastili in neodvisnostjo revizijskih nadzornih organov, ustanovljenih na ravni EU, pri čemer se nadzor izvaja na nacionalni ravni.
5.2 Možnosti za vzpostavitev učinkovitega mehanizma sodelovanja pri nadzoru na ravni EU, s katerim bi se zagotovil tudi učinkovit nadzor struktur nadnacionalnih revizijskih podjetij.	
0.	Osnovni scenarij: skupina strokovnjakov (EGAOB), ki jo sestavljajo predstavniki nacionalnih organov javnega nadzora, vodi pa jo Komisija.
1.	Sodelovanje v okviru odbora tipa Lamfalussy na tretji stopnji. Neodvisni pravni status skupine EGAOB, ki sama odloča o svojem delu, pri čemer ima Komisija le vlogo opazovalca.
2.	Sodelovanje na področju nalog nadzora revizorjev na ravni EU in v okviru ESMA (skupaj z EBA in EIOPA).
3.	Novi evropski revizijski nadzorni organ za revizijo, ki nadzira predvsem revizijski trg.

5. OCENA UČINKOV

Kumulativni učinek

Prednostne možnosti politike bodo skupaj prispevale k finančni stabilnosti, saj bodo s stabilnimi revizijami in pomembnimi revizijskimi poročili zagotovile verodostojnost finančnih informacij. Popolna neodvisnost, ki je ključna za opravljanje stabilnih revizij, se zagotovi s sklopom ukrepov, kot so obvezna menjava revizijskih podjetij, prepoved za revizorja, da opravlja nerevizijske storitve za revidirane subjekte (vključno s prestrukturiranjem revizorjev v čista revizijska podjetja). Poleg tega ti ukrepi zagotovijo bolj zdrav trg, na katerem se na področju revizij velikih subjektov javnega interesa uveljavlja vedno več podjetij. Uporaba mednarodno priznanih revizijskih standardov in odprava ovir za čezmejno opravljanje revizijskih storitev bi morali prispevati k vzpostavitvi bolj povezanega evropskega revizijskega trga. Vsa izboljšanja v zvezi z obvezno revizijo bi morala biti podprta z bolj neodvisnim in učinkovitejšim nadzorom v Uniji, vključno z rednim dialogom med nadzorniki ter nadzorniki in revizorji.

Gospodarski učinek

Boljše revizije in bolj informativna revizijska poročila bi spodbudili zaupanje v trge, hkrati pa bi zainteresirane strani obvestili o kakršnih koli težavah v zvezi s katerim koli subjektom. Neposredni upravičenci tega zaupanja bi bili vlagatelji in upniki ter tudi sama družba (in prav tako njeni zaposleni). Poleg tega bi se izvajalo večje razlikovanje v zvezi s kakovostjo in zanesljivostjo finančnih informacij, ki jih predstavijo revidirani subjekti. To bi vplivalo na

strošek poslovanja, npr. na kapitalske zahteve za poslovanje za družbe: upnik bi bil bolj pripravljen zagotoviti boljše pogoje zanesljivejšemu subjektu.

Stroški in koristi

Ukrepi, kot so krepitev revizijskih komisij, obsežnejša revizijska poročila, uradno notranje poročilo, izvajanje razpisov za revizijske storitve ter menjava revizijskih podjetij pomenijo dodatne stroške za revidirani subjekt in revizijsko podjetje. Čeprav je težko navesti zanesljiv znesek skupnih stroškov, ocena učinka kaže, da lahko dodatne stroške kot odstotek skupnih stroškov prevzamejo revidirani subjekti in tudi revizijska podjetja.

V smislu koristi, ki jih je prav tako težko ovrednotiti, se bodo s predlogi omogočile revizije višje kakovosti in večje zaupanje. Bolj informativna revizijska poročila lahko znižajo stroške kapitala. Pogostnost revizij se lahko ob vstopu več subjektov na zgornji del trga zmanjša.

Na podlagi omejitev na področju nerevizijskih storitev, ki jih opravljajo revizorji, se bodo ustvarili enaki konkurenčni pogoji za druge ponudnike storitev, predvsem MSP, npr. odvetnike, svetovalce, ponudnike IT, davčne svetovalce ipd. To konkurenčnejše okolje bi moralo spodbuditi nižje cene za družbe, ki kupujejo takšne storitve.

Poleg tega bo gospodarstvo EU kot celota zaradi uvedbe skupnih revizijskih standardov na ravni Unije imelo neposredne redne neto prednosti.

Socialni učinki in vpliv na okolje

V razpravah v okviru Evropskega ekonomsko-socialnega odbora je bila izpostavljena pomembnost stabilnega finančnega sporočanja v povezavi s stabilnostjo subjekta s stališča zaposlenih. Čeprav revizije ne vplivajo neposredno na okolje, so izredno koristne pri zagotavljanju, da so vse obveznosti, povezane z odpravo okoljskih posledic ali terjatev, ustrezno opredeljene in ovrednotene.

Upravna obremenitev

Izvajanje razpisov, menjave in skupne revizije pomenijo dodatne stroške za revidirane subjekte ter tudi revizorje. Vendar pa se z odpravo čezmejnih ovir in uvedbo skupnih standardov v okviru Unije zmanjšuje sedanja upravna obremenitev na področju opravljanja revizije v drugih državah članicah. Zmanjšala se bo tudi upravna obremenitev za MSP, nenazadnje zato, ker bodo morale države članice zagotoviti sorazmerno in poenostavljeno revizijo za MSP.

Pravni instrumenti ter vidiki prenosa in skladnosti

S kombinacijo direktive in uredbe se bo utrdilo izboljšanje obstoječe zakonodaje in določil usklajen okvir za nujne spremembe.

Spremljanje in vrednotenje

Spremljanje in vrednotenje prednostnih možnosti politike se izvaja na treh ravneh: (1) obdobje prenosa/prehodno obdobje; (2) spremljanje, ki ga izvajajo Komisija, nacionalni organi in ESMA; ter (3) vrednotenje politike v okviru daljšega časovnega obdobja.